

పిల్లవాడికి నీళ్ళుపోద్దామని మొంతపిల్లినా, రాక పోగా, వీధివెంటపరుగెత్తించేసరికల్లా, జానకికి పట్టరానంత కోపంవచ్చింది. ఎలాగైతేనేం వాడిని పట్టుకొని వీపుమీద రెండు చరిచేసరికి—దాంతో వాడు మరీ మొండికెత్తి, యేడుస్తూపోయి, యిసకలో పొర్లాడటం ప్రారంభించాడు.

జానకికి ప్రాణం విసుగెత్తింది. పిల్లాడు యేమయిపోయినా సరేనని మొండికెత్తి, తనజీవితాన్ని తిట్టుకుంటూ యింటిలోకి వచ్చింది. ఇక మొగుడు వస్తాడని జ్ఞాపకం రావటంవల్ల వేడినీళ్లు కాచాలనే తన కర్తవ్యం, తాక్కున మెదడులో మెరిసింది. పొయ్యి రాజేసి, యెంత విసిరినా, పొగతప్పితే, మంటవచ్చే నూచనలు యేకోశానా కనబడలేదు. “పచ్చిమొద్దులు తెచ్చి మొగాన్నివేస్తే యిక సరిపోతుంది. ఇంట్లోవాళ్ళు యేమైపోతేనేం—వాళ్ళకేం, వచ్చేసరికల్లా వార్చి తయారుగా వుంచకబోతే సరి వకవరసన పంచాంగాలు విప్పుతారు” జానకికి వుక్కురోషంతోసహా, పొగ కళ్ళల్లోకి వచ్చేటప్పటికి, కళ్ళవెంట నీళ్లుపిలువకుండానే తయారయ్యాయి. తన యీ జీవితంలో సుఖపడినరోజు, ఒక్కటంటే ఒక్కటివుందీ? తనేం నగలులేవనీ, నాణాలులేవనీ ఆయన మనస్సుకి కద్దం కల్గించిన పాపానపోలేదు యెప్పుడూకూడా—అన్నింటినీ సహించింది.

ఉద్యోగం చేస్తున్నారు.....యెలాగైతేనేం మహాగొప్ప వుద్యోగం....పట్టుమని తన వొక్కచీరకు సరిపోదు, ఆయన జీతమంతా కలిపితే. ఎదుగూ బాదుగూ లేని జీతపువుద్యోగం. ఎన్నాళ్ళని చేస్తారు? చేయక యేంచేస్తారుకనుక...మానితే యిక దిక్కేదీ?

మళ్ళా భర్తపడే కష్టాలు జ్ఞాపకం రావటంతోటీ, జాలివల్ల కొంతసానుభూతి కల్గింది. ఆనాకరీని పట్టుకునే—పదిహేను-తూపాయల మాస్టరీగిరి-మేనేజరు యేమనిపోతాడో అనేభయం—అయినా దాన్నే వదలకుండావుంటారు.

ఇష్టంలేకున్నా తండ్రి గదమాయించి, తల్లి బిక్కుముఖం వేసేసరికల్లా—వొప్పకున్నట్లుగా తల ఆడించింది జానకి. కాపరానికి వచ్చిన మొదట్లో భర్త అంటే అసహ్యము—యిష్టంలేనిపెళ్ళి—కాని క్రమేణా సంసారపోషణకు సుందరం. పడేపాట్లు చూసంతరువాత, అది జాలిగానో లేక ప్రేమగానో పరిణమించింది.

“మాస్తారు—” బయటనుంచి పిలుపు వినబడింది.

“మాస్తారున్నారండీ” మళ్ళీ అదేపిలుపు. ఎవరో చూద్దామని వీధిగుమ్మంలోకి వచ్చి జానకి నిశ్చేష్టితురాలయింది. ఆశ్చర్యపడింది — సంతోషపడింది — విచారమూ పొందింది.

అతను యీ మెవంకచూస్తూ అనలేక అన్నాడు “మాస్తారు వున్నారండీ”

ఇక యెలాగైతేనేం ధైర్యం తెచ్చుకుని జానకి అంది “రారా సాగు అక్కడేనిలబడి వున్నావేం”

అతను యింకేమీ అనటంలేదు. ఒక్క “మాస్తారున్నారండీ” తప్పితే.

“లేదు, యింకా బడినుంచిరాలేదు. ఒక్క గంటలో వస్తారు...మంచినీళ్ళు కావాలా?”

అక్కరలేదన్నట్లుగా తల ఆడించాడు. కుర్చీ వాల్చి కూర్చోమని బలవంతపెట్టింది.

“మాస్తారు రావటం ఆలస్యమవుతుందేమో, వెళ్ళి వస్తానండీ” అన్నాడు.

అతను మాటమాటకు తనను ‘అండీ’ అని పిలవటం జానకికి యేమీ బాగాతోచలేదు. తను, సాధు చిన్నప్పటినుంచీ అడుగున్నాడు. తన అదృష్టం బాగుంటే యిలా మాస్తారి పెళ్ళాం యెందుకు అవుతుంది...యెప్పుడూ తన సాధుదగ్గర నే వుంటేదీ.

“తొందరగా నే వస్తారులే. మాట్లాడి వెదురువుగాని... స్నానానికి నీళ్లు పెట్టిరానా”

“వద్దు—వద్దండీ...”

“ఇందాకటినుంచీ యేమిటి ‘అండీ’ అని చంపుతున్నావు. నేను జానకినే... అంత గౌరవంగా పిలవనక్కరలా... మామూలుగా పేరుతోనే పిలు”

“మాస్తారు వచ్చింతరువాత మళ్ళా వస్తాను. తొందరగా పోవాలి. అదీకాకుండా...”

“అదీకాకుండా” అని ప్రశ్నార్థకంగా చూసింది జానకి.

“సామాను బండీతో సహా వీధిలో వుంది”

“ఇంతేగా, లోపలికి పట్టించనా?”

“రానుపోను బండీ బాడుక్కి పిలిచా”

“ఫర్వాలేదు. డబ్బుయిచ్చి తిరిగి పంపియ్యచ్చు”

“తప్పకుండా వెళ్ళి తీరాలి” వెళ్ళబోయాడు సాధు. జానకి తొందరగా వచ్చి గుమ్మానికి అడ్డంగా నిలబడింది. జాలిగా మొగంపెట్టి, సగం యేడుపుతోనే అంది “పోనీ కాస్త కాఫీత్రాగి వెళ్ళరా సాధూ”

నిజానికి తన చిన్నప్పటి తన స్వంత జానకి మళ్ళా తయారయినట్టుంది. సంధిగా వస్తూ పడ్డాడు. మళ్ళా తేరుకుని మామూలు సాధు అయి అన్నాడు.

ఈసారి యెంతో సహజంగా అనగల్గడంలే నిజంగా ఆశ్చర్యపడాలిందే.

“వెళ్ళనియ్యి జానకీ, రైలుటైమవుతోంది” నిశ్చలంగా ఆతనిని, వొకసారి చూసి, మళ్ళా నవ్వుతూ అంది జానకి “యిప్పుడు యెక్కడ చదువుతున్నావురా”

“విశాఖపట్నంలో”

“ఈ దారిన యెన్నోసార్లు వెడతావు. ఒక్కసారి అన్నా దిగి, నీ జానకి యేమయిపోయిందో చూసి వెళ్ళావ్?”

అతను మాట్లాడలేకపోయాడు. జానకి అంది “నీకు, ఆమాత్రం, అభిమానం లేకపోయిందా సాధూ? జానకి నీదికా లేదని కోపంగా వుందికాదు”

మదనకామేశ్వర లేహ్యము

బలవర్ధకమయినది. మేహము, నిక్కాక, నిస్సత్తువ, శుక్లనప్తము, అతిమాత్రము, మొదలగు వాటిని హరించి మిక్కిలి బలమును, వీర్యవృద్ధిని, భోగశక్తిని కలిగించుటలో అప్రతిహతమయినది.

2 డబ్బీలు చాలును.

20 తులముల డబ్బీ రు. 2-0-0

రోజాపుష్ప లేహ్యము

మధురమయినది. మలబద్ధకమును ఖండించుటలో అమోఘమైనది. అజీర్ణము, గర్భవాయువు, మూలవ్యాధి, మొదలగు వాటిని హరించి కాలవిరేచనమును చక్కగా కలిగించును.

15 తు॥ డబ్బీ రు. 1-0-0 వి. పి. చార్జి ప్రత్యేకము.

అన్ని ఔషధముల క్యాట్లాగు ఉచితం.

పి. సి. ఎ. అందు కంపెనీ,

ఆయుర్వేదసమాజం-పెరిదేపి, నెల్లూరుజిల్లా.

“అమాటలన్నీ యెందుకు జానకి!”

జానకి తల వంచుకుంది. ఇద్దరూ కొంతసేపు నిశ్శబ్దంగా నిలబడ్డారు.

“ఐనా, నీకు మాయిల్లు యెలా తెలిసింది?”

వీధిలో యిసకలో పార్లాడుతున్న కుర్రాడిని చూపించి “మాస్టారియిల్లు ‘యేదని’ అడిగితే, యిల్లు చూపించాడు... పాపం యెవరి అబ్బాయో”

“మా అబ్బాయే...” అంది జానకి.

“చక్కగా ముద్దొస్తున్నాడు”

కళ్లు కొంచెంగా పైకియెత్తి అతనిలోకి చూచి మళ్ళీ యధాస్థితిని పొందింది. చెక్కిళ్లు యెఱ్ఱ బడ్డాయి.

“ఇక వెడతాను జానకి”

“కాఫీ తీసుకోవూ ... ఇప్పుడే... తయారు చేస్తా” యింకా తయారు చెయ్యాలనే కార్యం

ఒకటి దిగిబిత్తుందని రెలియడానే సాధు అన్నాడు “యెందుకులే జానకి... ఆలస్యం అవుతుంది!”

“యేం, నాచేతి కాఫీకూడా త్రాగకూడదా? పోనీ రెండు తమలపాకులన్నా తీసుకో”

జవాబుకు నిరీక్షించకుండానే, వెళ్ళి రెండు ఆకులు, వక్కలు తెచ్చి, అతనివైపు అదేదృష్టితో అదేవిధంగా చూస్తూ, పరధ్యానంగా చేతికందించింది.

తన చిరపరిచిత జానకిని చూసి, యెన్నాళ్ళో అవబట్టి, మళ్ళీ చూచుకొనే అవకాశం యెన్నాళ్ళకు కలుగుతుందో అన్న వుద్దేశంతో... అతనూ పరధ్యానంగా ఆమెచేతిని పట్టుకున్నాడు.

మళ్ళీ వెంటనే స్పృహ తేచ్చుకుని, చప్పన వదలి బండియెక్కి వెళ్ళిపోయాడు.

కనుచూపుదూరం వరకు జానకి చూస్తూనే వుంది. కనుకొలకులనుంచి నీరు... పైట చెంగుతో తుడుచుకుని, పిల్లవాడికోసం చూసింది. వాడు యింకా ఆ యిసకలో అలాగే పార్లాడుతున్నాడు. ఏడుపుమానినా ఆ యిసకలో... పంథావికి అక్కడే వున్నాడు.

ఎక్కడలేని వాత్సల్యం మళ్ళీ హృదయంలో వుప్పొంగింది. ఒక్కపరుగున వెళ్ళి, పిల్లాడిని యెత్తుకుని తీసుకవస్తూ అంది “మాచిట్టి నాయనవుకదా నిన్ను కొట్టాను కదమ్మా... నాన్నతో చెప్పి నన్ను తిట్టించుదువుగానిలే... యేదీ నవ్వు... ఒక్కసారి...”

అసలు పాపాయికి బ్రతిమాలే వాళ్ళను చూస్తే కోపం రాదు. అందులో అమ్మ బ్రతిమాలుతోంది... ఒక్కనవ్వు నవ్వాడు.

హృదయానికి హత్తుకుంటూ అంది జానకి “నీ అమ్మనుకాదా... మంచి అమ్మ నేనాచిట్టి... నీ అమ్మ యెంత మంచిదనుకున్నావ్ ... చెప్పలేనంత మంచిది.”

పాపాయి “అవునన్నట్టు తల ఆడించాడు” సంతోషంతో వంటిమీద నీళ్ళూ పోయించుకున్నాడు—

(ఆఖర్)

ఈ శ్వ ర్పు

రత్నపురుష లేహ్యం

శుక్లనవ్వు, మలబద్ధము, నరముల బలహీనత, నీరసము తగ్గించి బలము, కండపుష్టి, రక్తము, వీర్యవృద్ధి నిచ్చును.

గ నా క్వె ల్

అన్ని సెగలను అద్భుతముగ తగ్గించును. ఇత రాషధములకు లోబడని కేసులలో సహితము యిది కుదుర్చును. మూత్రనాళమందలి మంట, రసివంటి చెడ్డనీరు స్రవించుట అద్భుతముగ తగ్గించును.

కు ము ద

స్త్రీల తెల్ల, ఎర్రకుసుమలు, అకాలబహిష్టు, ఋతుకూల, వెన్నునొప్పి, గుండెనొప్పి, తగ్గించును. ఋతురక్తమును జారీచేయును. గర్భ వాతమును కాకుండచేయును.

అన్ని గొప్ప మందుల సాఫలయందును దొరకును

ఈ శ్వ ర పార్మ సి,

మ ద్రా మ.